

**PROF. UNIV. DR. VALENTIN CIORBEA
DR. FLORIN STAN**

**Dobrogea în documente diplomatice românești
(1878-1884)**

ACADEMIA OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ DIN ROMÂNIA
ZIUA DE CONSTANȚA

Dobrogea în documente diplomatice românești (1878-1884)

Prof. univ. dr. Valentin Ciorbea, dr. Florin Stan
(Editori)

Editura Academiei Oamenilor de Știință din România

BUCUREȘTI

2019

**S-a tipărit volumul de față cu concursul altruist, generos și patriotic
al domnului inginer Mircea Boldea,
managerul GMB**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Dobrogea în documente diplomatice românești : (1878-1884) / ed. coord.:

prof. univ. dr. Valentin Ciorbea, dr. Florin Stan. - București : Editura

Academiei Oamenilor de Știință din România, 2018

Conține bibliografie

ISBN 978-606-8636-57-3

I. Ciorbea, Valentin (coord.)

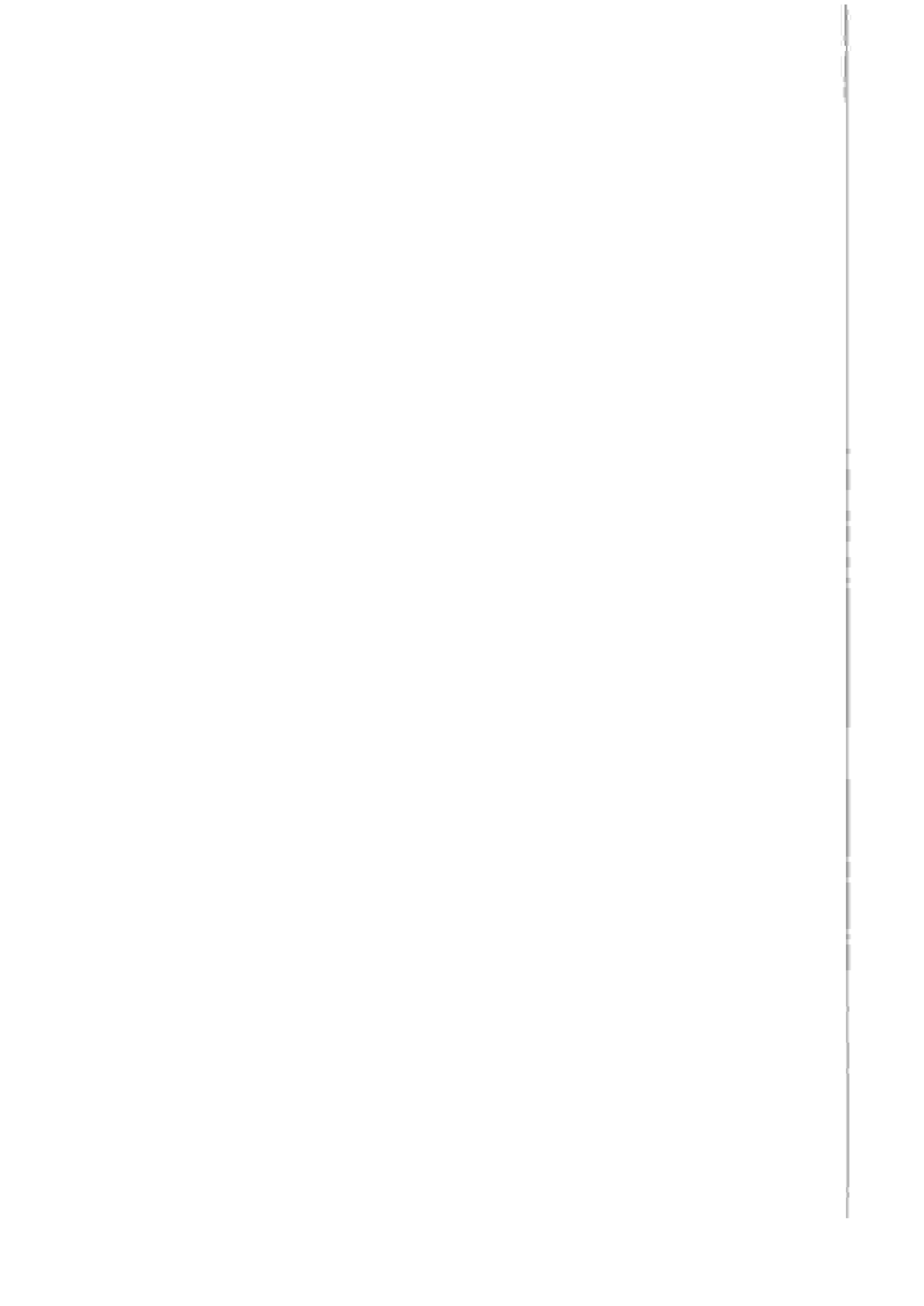
II. Stan, Florin (coord.)

„Dobrogea este o țară relativ puțin cunoscută și nu este de mirare că chiar la Congresul de la Berlin s-au emis oarecare aserțiuni nesigure în ceea ce privește sorgintele, populațiunea și întinderea sa. Dar de atunci încoace țara aceasta a fost obiectul mai multor explorațiuni oficiale; comisiuni au străbătut în toate părțile și-au cules la fața locului noțiuni sigure: statistice exacte au fost făcute prin îngrijirea unor oameni competenți și autorizați; astfel că, acum, se poate stabili în consecință de cauză, o paralelă între aceea ce au pierdut românii cedând Basarabia și între ceea ce am câștigat luând Dobrogea.” (Sic)

*„Pressa”, XI, nr. 261, 26 septembrie 1878,
(Stoica Lascu, **Mărturii de epocă privind istoria Dobrogei**,
Constanța, 1999, p. 91)*

CUPRINS

Argument.....	9
Notă asupra ediției.....	15
Lista documentelor.....	17

Argument

La 13 iulie 1878 reprezentanții ai Marilor Puteri ale Europei puneau capăt, după o lună de negocieri, Crizei orientale ce se redeschisese în 1875, prin soluții diplomatice menite să restrângă expansiunea Rusiei în Balcani și Caucaz ca urmare a victoriei obținute în războiul cu Imperiul Otoman (aprilie 1877 - ianuarie 1878) cărui i-a impus Tratatul de la San-Ștefan din 3 martie 1878.

România a participat la conflictul armat la început, prin executarea operației strategice de acoperire a fluviului Dunărea. Ulterior, la solicitarea Rusiei, a acționat cu armata pe teatrul de operații european, pe Dunăre cu Flotila de Operații, iar la sud de fluviu cu trupe terestre, obiectivul fiind recunoașterea pe plan internațional a independenței statale, act proclamat în Parlament la 9 mai 1877.

Acordul internațional de la Berlin a confirmat juridic independența României. Mai mult, prin articolul 46 a hotărât ca cea mai mare parte a Dobrogei - județele Tulcea și Constanța - să fie *UNITĂ* la România. Reîntregirea Dobrogei se va realiza mai târziu, în august 1913, când județele Durostor și Caliacra au intrat sub administrație românească.

În istoria noastră *Unirea Dobrogei la România* este un eveniment major pe făgașul construcției statale naționale, al doilea după unirea din ianuarie 1859 a Moldovei și Munteniei, proces istoric finalizat la 1 decembrie 1918.

Timp de patru luni, între 13 iulie și 14 noiembrie 1878, guvernul Ion C. Brătianu (24 iulie 1876 - 25 noiembrie 1878) a lucrat la prima etapă a ceea ce se poate defini „*Proiectul Dobrogea*”: evaluarea realităților din regiune, cunoașterea potențialului de dezvoltare, a situației populației și a notabilităților din principalele localități, pregătirea instalării administrației la Tulcea și Constanța, organizarea Diviziei active din militari ce trebuiau dislocați între Dunăre și Marea Neagră, întocmirea planului de trecere a fluviului de către oficialități și militari, misiune ce a revenit Corpului Flotilei.

Două ministere, cel al Afacerilor Străine, cum se numea atunci, condus de Mihail Kogălniceanu (3 aprilie 1877 - 25 noiembrie 1878) și Ministerul de Război, având ca titular pe generalul Alexandru Cernat (1 aprilie - 19 august 1877; 17 martie - 24 noiembrie 1878) au gestionat activitățile referitoare la Dobrogea.

S-a dispus constituirea unei comisii formate din personalități militare importante precum colonelul Ștefan Fălcoianu, șeful Statului Major al Armatei Active și locotenent-colonelul Ioan Murgescu, comandantul Corpului Flotilei, ofițeri superiori cu multă experiență, capabili să cerceteze regiunea, să-i evalueze posibilitățile de dezvoltare și să avanseze soluții la diverse probleme. Rezultatele comisiei Ștefan Fălcoianu - Ioan Murgescu le găsim în rapoartele întocmite, păstrate astăzi în Arhivele Militare Române și la Secția de manuscrise a Academiei Române. Un subcapitol al acestui raport aparținând locotenent-colonelului Ioan Murgescu a fost publicat în anul 1979¹.

Comisia colonelului Ștefan Fălcoianu din care au mai făcut parte un căpitan pe nume Șerbănescu și locotenentul Tătărescu, desigur și militari în termen, a lucrat în Dobrogea timp de 28 de zile cutreierând toate zonele și „luând cunoștințe depline de tot ceea ce se referea la această provincie”². Se impune precizarea că membrii comisiei au fost primii militari români care au executat o misiune de maximă importanță în Dobrogea. Au fost percepuți ca reprezentanți oficiali ai României, fiind primiți „cu multă bucurie și simpatie”³. Concludent a fost bunăoară banchetul de la Cernavodă organizat de către directorul căii ferate engleze Cernavodă-Constanța, la care a invitat, pe lângă oficialități locale, personalități constănțene și reprezentanți ai minorităților. Vorbitorii din rândul dobrogenilor au adresat „cuvinte de bună sosire românilor” și au exprimat „bucuria pământenilor pentru anexarea Dobrogei la România”⁴. Evenimentul de la Cernavodă relevă cu prisosință atmosfera primitoare în care a lucrat comisia militară în Dobrogea și starea de spirit pozitivă constatată în rândul majorității locuitorilor regiunii entuziasmați că vor intra în componența statului român.

Ștefan Fălcoianu a realizat mai multe variante ale raportului său. Una mai restrânsă a fost descoperită de istoricul Gheorghe Dumitrașcu la Secția de manuscrise a Academiei, Fond D. A. Sturdza, pe care a publicat-o integral în 2008⁵. Varianta completă, mult mai amplă, care cuprinde date statistice și două planșe referitoare la Dunărea de Jos se păstrează, conform precizărilor cunoscutului istoric și reputat arhivist piteștean Cornel Țucă, în Depozitul Central de Arhivă a Ministerului Apărării

¹Documente privind istoria militară a poporului român, iulie 1878 - noiembrie 1878, Editura Militară, București, 1979, pp. 6-9.

²Orașul Tulcea, Trecutul, prezentul și viitorul său, Institutul de Arte Grafice a ziarului „Dobrogea jună”, Constanța, 1928, p. 21.

³Ibidem, p. 22.

⁴Ibidem.

⁵Vezi Gheorghe Dumitrașcu, Lavinia-Dacia Gheorghe, Raportul șefului Statului Major al Armatei Active din 19 octombrie 1878 către dl ministru al Afacerilor Străine privitoare la studiile de recunoaștere făcute în Dobrogea (Sic), în, Trei documente privind situația Dobrogei de la 1878, în Dobrogea 1878-2008. Orizonturi deschise de mandatul european (coord. prof.univ.dr. Valentin Ciorbea), Editura Ex Ponto, Constanța, 2008, pp. 234-250.

Naționale. Împreună cu istoricul Cornel Popescu, au studiat manuscrisul apreciindu-l ca pe un adevărat „*corpus însumând în ansamblul lui perioada 1877-1878 a istoriei Dobrogei*”⁶.

Colonelul Ștefan Fălcoianu a observat și adunat informații referitoare la geografia districtelor, a frontierei de nord a Dobrogei, a brațelor Dunării, Chilia și Sfântul Gheorghe, situația orașelor Tulcea, Sulina, Cernavodă, Medgidia, Hârșova, Măcin, Babadag, la populație și situație economică, organizarea administrativă, juridică, a proprietăților imobiliare, finanțelor, școlilor, sistemului metric, căilor de comunicație ș.a. Prin datele conținute, raportul este o radiografie cuprinzătoare a Dobrogei, fiind de maximă utilitate factorilor de decizie de la nivel guvernamental. Nu a fost singurul document pe care guvernul l-a avut la îndemână. De la Silistra institutorul C. Petrescu a înaintat lui Ion C. Brătianu un raport asupra modului în care la 25 octombrie 1878 a întâmpinat detașamentul celor 40 de călărași români, comandați de sublocotenentul D. Christian, veniți în localitate cu misiunea „*de a servi ca puncte de poștă în delimitările Dobrogei și ca escortă a Or. Comisuni*” (sic) însărcinată cu trasarea frontierei. A fost arestat de polițistul orașului și jandarmi bulgari, cercetat și expulzat. Împreună cu detașamentul de militari români a parcurs linia frontierei, a discutat cu persoane de vază din localitățile de pe traseu, a înțeles care este starea de spirit a acestora. Despre atitudinea bulgarilor menționează că sunt elemente antiromânești, dar „*adevăraților locuitori bulgari nu sunt contrarii cauzei române și sunt pacinici*” (Sic). În ceea ce-i privește pe români și turci, C. Petrescu scrie că sunt „*fideli în toată puterea cuvântului (parc' au fost frați), ne-au primit cu lacrimi de bucurie, rugându-ne să-i mântuim de urgia Bulgarilor căci nu mai pot suferi omorurile, bătăile și jafurile ce li se fac*”⁷(sic).

De la Tulcea, la 11 octombrie 1878, Constantin P. Scheletti expedie președintelui Consiliului de Miniștri, Ion C. Brătianu, „*Memoriu asupra Dobrogei și orașului principal Tulcea*”, document publicat în anul următor⁸. Autorul s-a decis după semnarea tratatului preliminar de la San Ștefano să-și lichideze afacerile din Basarabia și să se mute la Tulcea. Cercetează Dobrogea, strânge informații și își conturează un set de idei cu privire la dezvoltarea regiunii în cadrul statal românesc. Astfel, Constantin P. Scheletti afirmă că la baza organizării României transdunărene „*trebuie să se pună pe O IDEE NAȚIONALĂ*” (Sic)⁹.

⁶Vezi Cornel Popescu, Cornel Țucă, „*Districtul Tulcea*” oglindit în *Raportul din 19 octombrie 1878 al colonelului Ștefan Fălcoianu (șeful Statului Major al Armatei Active)*, în *140 de ani de la unirea Dobrogei cu România. Studii istorice*, (Coord. Ștefan Coman, Valentin Ciorbea, Constantin Daniel Arhire), Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, București, 2018, p. 187.

⁷Gheorghe Dumitrașcu, Lavinia-Dacia Gheorghe, *op. cit.*, p. 251.

⁸Constantin P. Scheletti, *Dobrogea. Organizarea*, Tipografia Română, Tulcea, 1879 (passim).

⁹*Ibidem*, p. IV.

Fără a detalia ideile și propunerile lui Constantin P. Schelett, *Memoriul* și broșura sa au constituit surse de cunoaștere a regiunii și inspirație pentru deciziile luate la nivel guvernamental. Conform precizărilor profesorului Gheorghe Dumitrașcu despre Dobrogea anului 1878 au mai realizat rapoarte George Curtu și Mihail Poenaru-Bordea, fără ca textele să fie descoperite până în prezent în fonduri arhivistice.

După Congresul de la Berlin presa românească nu a ocolit subiectul Dobrogea care a devenit „tema zilei” pentru cotidiene importante din țară. Opinia publică și politicienii, de la parlamentari la membrii guvernului, au putut înțelege din articolele apărute, semnate de personalități române și străine, între care îi menționăm pe Grigore Cobălcescu, Mihai Eminescu și J.T. Barkley, inginer englez, rolul și locul Dobrogei ca provincie unită la România. Este meritul istoricului constănțean Stoica Lascu care a parcurs cu acribie ziarele importante din epocă în care a identificat, copiat și publicat pentru anii 1878-1883, 41 de articole¹⁰.

Începând din vara anului 1878 la Ministerul Afacerilor Străine al României încep să fie arhivate documente referitoare la diverse subiecte privind Dobrogea. Respectivetele acte au fost grupate pe teme: „Evenimente politice: luarea în primire a Dobrogei de către România”; „Relativ la misiuni diplomatice. Emigrări din Basarabia și Bulgaria în Dobrogea și viceversa și obținerea la naționalitatea română a celor din Basarabia și Dobrogea. (Sic). În 1880 este chestiunea emigrării în Dobrogea a bănaștenilor și înturnarea lor înapoi”; „Dosar referitor la corespondență și rapoarte. Perioada: 1877-1878”; „Dosar referitor la: delimitarea frontierei româno-ruse. Delimitarea frontierei Dobrogea după Războiul de Independență de către comisia europeană pentru delimitarea Bulgariei. Incidentul de Arab-Tabia”. (Sic)

*

Ideea realizării unui volum de documente privind Dobrogea anilor 1878-1884 s-a conturat în primăvara anului 1980 când studiam în Arhiva Diplomatică a Ministerului de Externe altă perioadă din istoria provinciei transdunărene. Întâmplarea a făcut ca într-o zi custodele sălii să-mi aducă un dosar din 1878 referitor la Dobrogea. Atunci mi-am dat seama de valoarea și importanța documentelor existente în Arhiva Diplomatică. Motive diverse au amânat proiectul 38 de ani.

Împlinirea a 140 de ani de la *Unirea Dobrogei la România* în anul 2018 a constituit motivul principal de a purcede la cercetarea documentelor diplomatice și depistarea izvoarelor referitoare la provincia dintre Dunăre și Marea Neagră în preajma

¹⁰Stoica Lascu, *Mărturie de epocă privind istoria Dobrogei (1878-1947)*, vol. I (1878-1916), Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, 1999, pp. 73-150.

instalării și în primii ani de administrație românească. La rugămintea noastră și-a asumat cercetarea fondurilor fostul nostru student, dr. Florin Stăn, consilier în cadrul Arhivei Diplomatice. Documentele depistate au fost procesate de doctoranzii Cornelia-Elena Bobe și Dragoș Sichiștea din Școala Doctorală de Științe Umaniste, domeniul Istorie, a Universității „Ovidius” din Constanța. Deși s-a obținut ISBN-ul de la Editura Academiei Oamenilor de Știință din România încă din noiembrie 2018, din motive obiective, volumul nu a putut fi trimis la tipar. Am decis să-l amânăm și să-l publicăm anul acesta, cu prilejul împlinirii a 141 de ani de la *Unirea* Dobrogei la România. Între timp s-au mai depistat și alte documente care au fost incluse chiar dacă exced limitele cronologice stabilite inițial.

Proiectul *Dobrogea în documente diplomatice românești 1878-1884* se realizează în parteneriat între Academia Oamenilor de Știință din România și ziarul „Ziua de Constanța”, cotidianul de cel mai larg interes în rândul cetățenilor constănțeni și nu numai, care a inițiat activități culturale dedicate Zilei Dobrogei, instituită la 14 noiembrie prin Legea 230/2015 de către Parlamentul României.

După cum, distinsul cititor va putea constata parcurgând volumul, cele 73 de documente completează prin informațiile pe care le conțin răspunsul la întrebarea: *Ce știa guvernul Ion C. Brătianu, mai precis Ministerul de Externe, despre starea problematicii Dobrogei în intervalul iulie 1878 - 1884?*

Istoric, sau pur și simplu pasionat de trecutul străvechii noastre regiuni dintre Dunăre și Marea Neagră, va putea remarca aplecându-se asupra lucrării valoarea documentelor reunite din surse interne și externe în fondurile arhivistice diplomatice românești care aduc multe și importante informații inedite privind starea regiunii referitoare la populație, tema emigrărilor și imigrărilor din provincie, situația frontierei sudice a Dobrogei, „criza Arab-Tabia”, date economice și financiare ș.a.

Aceste testimonii și cele ce vor fi publicate anul viitor constituie un puternic argument nu numai pentru editarea lor, dar și o obligație de a rescrie și completa istoria Dobrogei în primii ani ai administrației românești, când s-a pregătit și s-a trecut la implementarea proiectului amplu de integrare și modernizare a regiunii dintre Dunăre și Marea Neagră în consens cu societatea românească.

Prof.univ.dr. Valentin Ciorbea,
Membru corespondent A.O.Ș.R.,
3 noiembrie 2019

Notă asupra ediției

Volumul de față, *Dobrogea în documente diplomatice românești (1878 – 1884)*, cuprinde documente selectate din următoarele fonduri disponibile în cadrul Arhivei Diplomatice a Ministerului Afacerilor Externe: *Războiul de Independență*, *Comisia Europeană a Dunării*, *Legafia Constantinopol*, *Legafia Paris*. Principalul criteriu al selecției documentelor a fost acela al diversității informațiilor istorice în scopul redării fidele și cât mai cuprinzătoare a contextului problematicei Dobrogei în perioada de referință cuprinsă între anii 1877 – 1884. Câteva repere documentare depășesc acest interval cronologic, referindu-se însă la aceeași realitate: ținutul unit cu România și populațiile sale în perioada sfârșitului secolului al XIX-lea și începutul secolului XX.

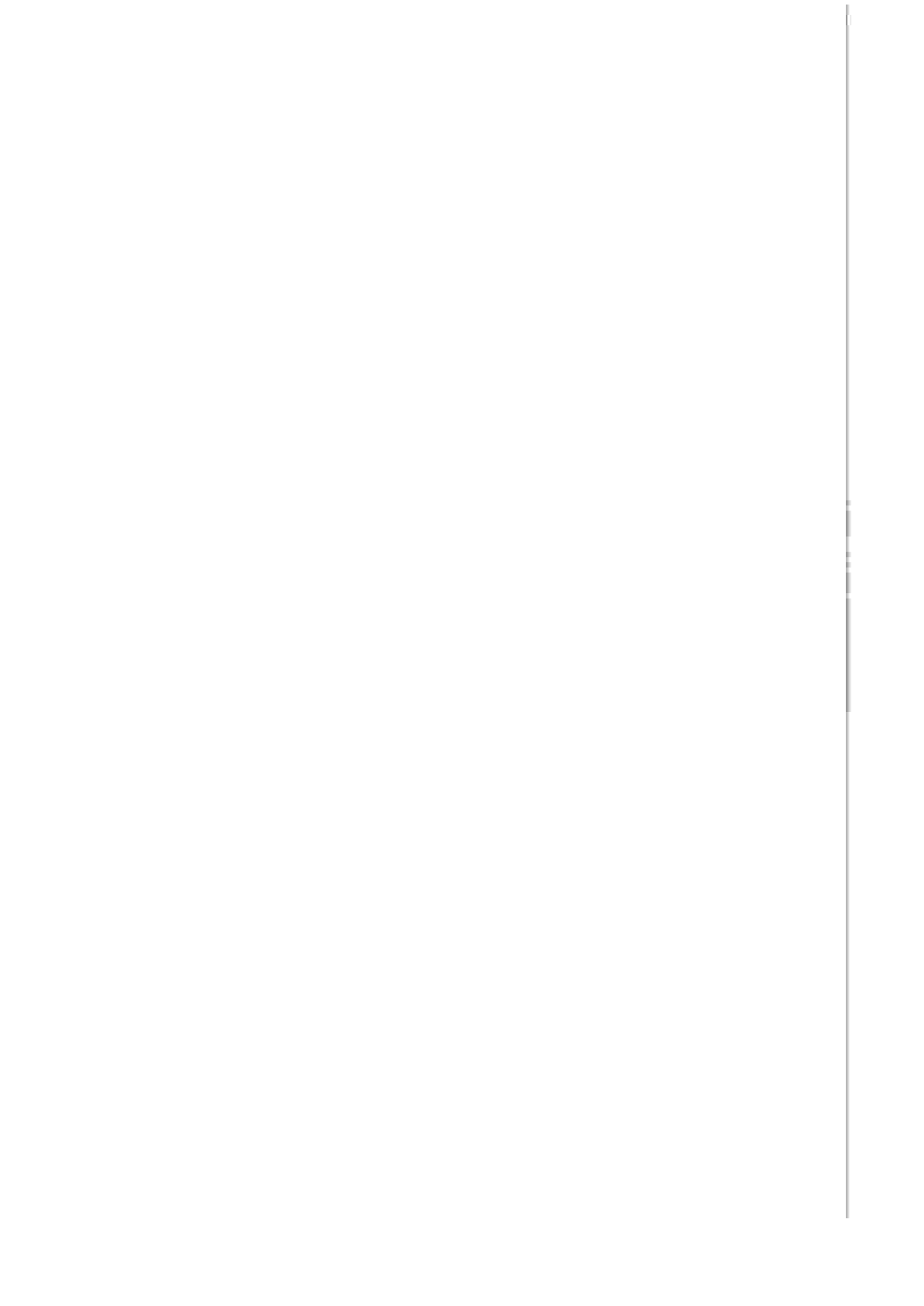
Dimensiunea problematicei integrării acestei vechii provincii românești în granițele țării este redată prin documentele care fac trimitere la mozaicul populației regăsite între Dunăre și Mare, statistica și notabilitățile fiecărui grup etnic, recunoașterea deciziilor Tratatului de la Berlin, dificultățile instalării administrației românești, în special în sudul regiunii, la granița cu Bulgaria, situația musulmanilor, în majoritate orientată spre emigrare, existând însă și cazuri de cereri din partea altor musulmani de stabilire în Dobrogea, realitățile regăsite în teren de către prefectii instalați la Tulcea și Constanța, acordarea cetățeniei noilor locuitori ai țării ș.a.

În interesul redării atmosferei originare majoritatea documentelor au fost transcrise în forma originală a epocii. Astfel, sursele puse la dispoziție prin această apariție editorială răspund atât la nuanțarea unor realități cunoscute în parte, cât și la analiza spiritului unei epocii în plină construcție a edificiului național. Greșelile, din punct de vedere ortografic sau gramatical sau formulările neinspirate regăsite în textul documentelor, din punct de vedere literar, aproape că nu contau în perspectiva imperativelor istorice ale epocii. Prioritară era urgența comunicării, respectarea prevederilor adoptate la nivel internațional și aplicarea în teren a acestora și tocmai acest lucru reiese din parcurgerea documentelor redate în volum.

Pentru fiecare document a fost alcătuită o scurtă descriere care să poată orienta cititorul interesat. Documentele în limba franceză au fost traduse prin grija editorilor.

Editorii volumului își exprimă dorința ca o posibilă viitoare reeditare a volumului să cuprindă un fond documentar mult mai extins, îmbogățit inclusiv cu realitățile Dobrogei întregite la 1913.

Dr. Florin Stan

Lista documentelor

1. 28 noiembrie 1877, București – DECLARAȚIA principelui Carol I făcută în fața senatorilor și deputaților cu privire la războiul antiotoman în plină desfășurare.

(pag 24)

2. 1878, București – DECLARAȚIA principelui Carol I făcută în fața senatorilor și deputaților cu privire la situația țării în urma derulării războiului antiotoman.

(pag 29)

3. 25 iunie 1878, Ismail – RAPORT privind schimbul Basarabiei cu Dobrogea, întocmit de prefectul Județului Ismail și transmis ministrului de Interne, C. A. Rosetti.

(pag 33)

4. 20 iulie 1878, Tulcea – ADRESĂ a delegației române la Tulcea privind „Tabloul organizației actuale a Dobrogei de către Guvernul Rusiei”, transmisă ministrului Afacerilor Străine, Mihail Kogălniceanu.

(pag 42)

5. 6/18 august 1878, București – CIRCULARĂ a Ministerului Afacerilor Străine privind recunoașterea deciziilor Tratatului de la Berlin.

(pag 47)

6. 6/18 august 1878, București – ADRESA Ministerului Afacerilor Străine transmisă ministrului României la Sankt Petersburg prin care îi transmite două exemplare din Proclamația Alteței Sale Regale Carol I, în limba turcă, spre a fi înmânate ambasadorului Turciei din capitala Imperiului rus.

(pag 49)

7. 14 septembrie 1878, Tulcea – ADRESĂ a delegației române la Tulcea privind „lista persoanelor notabile fiecăreia naționalități aflate în toate orașele Dobrogei”, transmisă ministrului Afacerilor Străine, Mihail Kogălniceanu.

(pag 50)

8. 5 noiembrie 1878, București – ADRESĂ a Direcției Generale a Telegrafului și Poștei, transmisă Ministerului Afacerilor Străine, prin care se aducea la cunoștință faptul că autoritățile militare ruse ridică din Dobrogea materialul necesar comunicațiilor, în pofida faptului că administrația românească a lăsat intacte liniile telegrafice în județele din sudul Basarabiei.

(pag 55)

9. 13/25 noiembrie 1878, București – ADRESĂ a baronului Dmitri Stuart, ministru rezident al Rusiei în România, transmisă lui Mihail Kogălniceanu, ministrul Afacerilor

Străine, în care este consemnată însărcinarea M. Beloțerkovici, guvernatorul Dobrogei, cu sediul la Tulcea, de a proceda „imediat la remiterea Dobrogei autorităților princiere” române.

(pag 56)

10. 13/25 noiembrie 1878, București – ADRESĂ a Ministerului Afacerilor Străine transmisă Legației de la Constantinopol cu privire la activitatea comisiei de delimitare a Dobrogei, însoțită de o statistică a populației provinciei realizată de autoritățile ruse în august 1878.

(pag 58)

11. August, 1878 - STATISTICĂ realizată de către administrația rusă în luna august 1878 privind populația sangeacului Tulcea.

(pag 59)

12. Noiembrie, 1878, Galați – RAPORT al locotenent-colonelului Ioan Murgescu, comandantul Corpului Flotilei, transmis generalului Alexandru Cernat, ministrul de Război, cu privire la misiunea trecerii trupelor române în Dobrogea.

(pag 60)

13. 29 noiembrie 1878, Galați – ADRESĂ a lui Nicolae Catargi, prim delegat al *Comisiei pentru luarea în posesie a Dobrogei*, transmisă lui Mihail Kogălniceanu, ministrul Afacerilor Străine, privind preluarea administrației Dobrogei de la M. Beloțerkovici, guvernatorul rus al provinciei cu reședința la Tulcea.

(pag 63)

14. 14 decembrie 1878, București – ADRESĂ a Direcției Generale a Telegrafului și Poștei, transmisă Ministerului Afacerilor Străine, prin care se solicită intervenția în privința predării de către ruși a postului telegrafic de la Sulina.

(pag 65)

15. 15/27 decembrie 1878, Constantinople – ADRESĂ a Legației României în Imperiul otoman prin care aduce la cunoștință corespondența cu Patriarhia Ecumenică pe tema dreptului de jurisdicție asupra diocезelor greco-ortodoxe din „România Transdanubiană”.

(pag 66)

16. 16 decembrie 1878, București – SOLICITAREA Ministerului de Interne de a se transmite locuitorilor Dobrogei 50 de exemplare din proclamația suveranului României, redactate în limba turcă, la cererea prefectului județului Tulcea.

(pag 67)

17. 30 decembrie 1878, București – DECRETUL domnitorului Carol I privind numirea lui George M. Ghica, prefectul județului Tulcea, în funcția de comisar pe lângă armatele ruse din Dobrogea.

(pag 68)

18. 3 ianuarie 1879, București – ADRESĂ a Ministerului de Război cuprinzând statistica populației și a localităților dobrogene.

(pag 69)

19. 7 ianuarie 1879, București – TELEGRAMA generalului Anghelescu transmisă președintelui Consiliului de Miniștri asupra situației din zona de demarcație a frontierei de sud a Dobrogei.

(pag 86)

20. 15 ianuarie 1879, București – ADRESĂ a Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice transmisă MAS în vederea intervenției pe lângă autoritățile ruse pentru eliberarea unui imobil al statului din Constanța destinat școlii din localitate.

(pag 87)

21. 22 ianuarie/6 februarie 1879, București – CIRCULARĂ a Ministerului Afacerilor Străine transmisă misiunilor diplomatice din străinătate cu privire la „Independența României”, „achiziția Dobrogei” și „situația bulgarilor din această provincie”.

(pag 88)

22. 6/18 februarie 1879 – ADRESA legăției României de la Constantinopol care transmitea afirmația generalului rus de Todleben după care odată încheiată pacea, retragerea trupelor ruse (din Dobrogea) nu ar trebui să constituie o problemă.

(pag 96)

23. 12 februarie 1879, București – ADRESĂ a Ministerului Afacerilor Străine transmisă Legăției de la Constantinopol cu privire la granița româno-bulgară din regiunea Silistra.

(pag 97)

24. 8 februarie 1879, București – TELEGRAMA generalului Anghelescu transmisă președintelui Consiliului de Miniștri asupra situației din zona Arab-Tabia.

(pag 99)

25. 5/17 martie 1879, București – ADRESA Legăției României la Constantinopol privind problema frontierei româno-bulgare în sudul Dobrogei.

(pag 99)

26. 7 aprilie 1879 – ADRESA a Ministerului de Interne care solicita ministrului Afacerilor Externe transmiterea de instrucțiuni privind frontiera cu Bulgaria necesare prefectului de Constanța.

(pag 100)

27. 30 aprilie/12 mai 1879, Constantinopol – RAPORT al însărcinatlui cu afaceri al României în Imperiul otoman, transmis ministrului Afacerilor Străine, referitor la susținerea României de către delegatul Porții otomane în cadrul Comisiei Europene a Dunării.

(pag 102)

28. Aprilie 1879 – TELEGRAMA prefectului de Constanța transmisă Ministerului de Interne cu privire la situația de la granița de sud a Dobrogei.

(pag 103)

29. 15/27 mai 1879, Constantinopol – ADRESA atașatului militar al României la Constantinopol asupra discuțiilor legate de stabilirea frontierei Dobrogei.

(pag 104)

30. 2/14 iunie 1879, Constantinopol – ADRESA atașatului militar al României la Constantinopol asupra discuțiilor legate de stabilirea frontierei româno-bulgare în zona Dobrogei.

(pag 105)

31. 2/14 iunie 1879, București – RAPORT al atașatului militar al României la Constantinopol, maior R. Maghieru, transmis ministrului Afacerilor Străine, Ion Câmpineanu, cu privire la discuțiile referitoare la delimitarea frontierei de stat cu Bulgariei.

(pag 107)

32. 15 septembrie 1879, Rusciuk-Varna – ADRESĂ a Consulatului României din Bulgaria privind solicitarea unui grup de tătari din zona Turtucaia de a se stabili în Dobrogea, cu toate bunurile deținute.

(pag 109)

33. 14 ianuarie 1880, București – ADRESĂ a Ministerului de Război prin care se aduce la cunoștința Ministerului Afacerilor Externe raportul generalului Gh. Anghelescu acuzat de către parte bulgară de „încălcarea teritoriului bulgar”.

(pag 110)

34. 14/26 martie 1880, Constantinopol – ADRESĂ a Consulatului României referitoare la petiția unui număr de șapte familii musulmane refugiate din Vidin care doresc să se stabilească la Constanța și Măcin, dorind să primească cetățenia română având în vedere „modul [pozitiv] cum sunt tratați musulmanii” în România.

(pag 111)

35. 27 martie 1880, București – ADRESĂ a Ministerului Afacerilor Străine privind cererea unor musulmani de a se stabili în Dobrogea.

(pag 113)

36. 3 mai 1880, București – ADRESĂ a Ministerului de Război asupra termenului stabilit pentru acceptarea de către locuitorii Dobrogei a cetățeniei române sau a altei cetățenii.

(pag 114)

37. 8 septembrie 1880, Turtucaia – PETIȚIE a comunității românilor din Turtucaia care solicitaseră supunerea jurisdicției consulare române, imediat după Congresul de la Berlin din 1878.

(pag 115)

38. [1880], București – MEMORIU întocmit în cadrul Ministerului Afacerilor Străine referitor la problema delimitării graniței de sud a Dobrogei în zona Arab-Tabia.

(pag 116)

39. 15 septembrie 1880, București – ADRESĂ a Ministerului de Război prin care se transmite că delimitarea frontierei între România și Bulgaria va fi stabilită de o comisie internațională.

(pag 118)

40. Noiembrie 1880, Tulcea – ADRESĂ transmisă Ministerului Afacerilor Străine de către C. P. Schelefi, cuprinzând cinci rapoarte ale unor autorități locale referitoare la băncile agricole din Tulcea, Măcin, Constanța, Hârșova și Medgidia.

(pag 120)

41. Martie 1881, Tulcea – ADRESĂ a Prefecturii județului, Tulcea transmisă Ministerului Afacerilor Străine, privind situația unor familii de lipoveni dobrogeni din localitatea Sarichioi, emigrați în anul 1880 în Turcia.

(pag 121)

42. 17/29 martie 1881, Pera – ADRESĂ a legăției României în Imperiul otoman cu privire la problema delimitării graniței din sudul Dobrogei.

(pag 126)

43. 17 martie 1881, București – RAPORT al prefecturii de Tulcea privind revenirea în Dobrogea a unor familii de lipoveni emigrați în Turcia.

(pag 127)

44. 21 martie 1881, Cernavodă – ADRESĂ a Căpitaniei portului Cernavodă care informează asupra trecerii zilnice în Dobrogea a numeroase familii din România „cu tot avutul lor”.

(pag 128)

45. 4/16 aprilie 1881, București – ADRESĂ a Ministerului Afacerilor Străine privind situația unor familii de lipoveni din Babadag emigrate în Turcia, care doreau revenirea în Dobrogea.

(pag 129)

46. 14/26 aprilie 1881, Pera – ADRESĂ a Legăției României în Imperiul Otoman privind situația unor familii de lipoveni din Sarichioi care emigraseră în Turcia.

(pag 130)

47. 28 aprilie/9 mai 1881, Odessa – ADRESĂ a Consulatului general al României privind imigrația coloniștilor germani în Dobrogea, considerată „foarte folositoare” pentru această parte a României.

(pag 131)

48. 22 iulie 1881, București – ADRESĂ a Ministerului de Război care informează asupra nepotrivirii hărții Dobrogei deținută de minister și cea întocmită de comisia de delimitare a teritoriului.

(pag 132)

49. 28 iulie/9 august 1881, Pera – ADRESĂ a Legăției României în Imperiul otoman care informează asupra stabilirii frontierei româno-bulgare în urma emiterii iradei sultanului.

(pag 133)

50. 7/19 august 1881, Pera – ADRESĂ a Legăției României în Imperiul otoman care transmite protocolul comisiei de delimitare a frontierelor Dobrogei, cu modificările efectuate în anul 1881.

(pag 134)

51. 28 noiembrie 1881, București – RĂSPUNSUL Ministerului de Interne la solicitarea Ministerului de Externe cu referire la primirea străinilor care doresc să se stabilească în România.

(pag 135)

52. 18 decembrie 1881, București – ADRESĂ a Ministerului de Interne prin care comunică Ministerului de Externe raportul prefectului de Constanța relativ la emigrarea populației musulmane din Dobrogea.

(pag 137)

53. [1881] – CEREREA unui dobrogean din sudul provinciei, adresată regelui Carol I, care solicita urgentarea delimitării graniței pentru a nu rămâne sub autoritate bulgărească.

(pag 138)

54. 25 mai 1882, Pera – ADRESĂ a Consulatului general al României în Imperiul otoman privind revenirea în țară a musulmanilor emigrați din Dobrogea, în baza unor acte eliberate de notabilități otomane.

(pag 139)

55. 28 mai/9 iunie 1882, Pera – ADRESĂ a Legației României în Imperiul otoman care informează asupra procedurii defectuoase de revenire în țară a musulmanilor emigrați din Dobrogea.

(pag 140)

56. 27 septembrie 1882, Tulcea – ADRESĂ a prefecturii Tulcea privind situația a 25 de familii „venite din Rusia” pentru a se stabili în Dobrogea ca agricultori.

(pag 141)

57. 6 octombrie 1882, Tulcea – RAPORT al prefecturii Tulcea referitor la situația Țiganilor găsiți în Dobrogea la momentul integrării în granițele României.

(pag 142)

58. 29 noiembrie/11 decembrie 1882, Pera – ADRESĂ a Legației României în Imperiul Otoman privind emigrarea musulmanilor din Dobrogea.

(pag 143)

59. 28 ianuarie 1883, București – ADRESĂ a Ministerului Afacerilor Străine transmisă ministrului României la Constantinopol cu privire la situația proprietăților din Dobrogea, însoțită de un raport al prefectului de Constanța adresat ministrului Cultelor.

(pag 144)

60. 22 iulie 1883, Tulcea – ADRESĂ a Consulatului Rusiei cu referire la stabilirea unor locuitori din imperiu pe teritoriul Dobrogei.

(pag 146)

61. 27 septembrie 1883, Tulcea – ADRESĂ a prefecturii Tulcea privind condițiile stabilirii unor locuitori pe teritoriul Dobrogei.

(pag 150)

62. 29 octombrie 1883, Pera – ADRESĂ a Legației României în Imperiul Otoman privind dorința unui „număr însemnat de musulmani” din Dobrogea de a primi cetățenia turcă.

(pag 151)

63. 13 noiembrie 1883, Tulcea – ADRESĂ a prefecturii Tulcea privind condițiile stabilirii unor locuitori străini pe teritoriul comunei Cogealac.

(pag 152)

64. 10 noiembrie 1883, Tulcea – DECLARAȚIA lui Iohann Erdman privind renunțarea la cetățenia rusă, solicitând să fie considerat „supus român”.

(pag 153)

65. 24 decembrie 1883, București – ADRESĂ a Ministerului Justiției privind notificările transmise unor locuitori din Dobrogea.

(pag 154)

66. 24 decembrie 1883, București – TABEL cu șapte locuitori ai Dobrogei de nord cu descrierea situației sociale a acestora.

(pag 155)

67. 31 ianuarie 1884, București – CORESPONDENȚĂ transmisă de prefectura Tulcea care informează că locuitorii veniți din Rusia sunt considerați străini până la obținerea naturalizării.

(pag 156)

68. 31 ianuarie 1884, București – TELEGRAMA generalului Anghelescu transmisă președintelui Consiliului de Miniștri asupra situației din zona de demarcație a frontierei de sud a Dobrogei.

(pag 157)

69. București – STUDIUL „Pozițiunea Europei față de România la gurile Dunării”, întocmit în cadrul Ministerului Afacerilor Străine.

(pag 158)

70. 12 ianuarie 1901, Tulcea – RAPORT al prefecturii Tulcea transmis ministrului României la Constantinopol cu privire la situația emigrării musulmanilor din Dobrogea.

(pag 160)

71. 10 februarie 1901, București – ADRESĂ a Ministerului Afacerilor Străine transmisă ministrului României la Constantinopol cu privire la situația emigrării musulmanilor din Dobrogea.

(pag 162)

72. 12 noiembrie 1908, București – ADRESĂ a Ministerului Afacerilor Străine transmisă ministrului României la Constantinopol cu privire la situația proprietăților din Dobrogea.

(pag 163)

73. 24 decembrie 1908, Constantinopol – ARTICOLUL „Musulmanii din Dobrogea”, publicat în ziarul otoman „İedam”.

(pag 164)

28 noiembrie 1877, București – DECLARAȚIA principelui Carol I făcută în fața senatorilor și deputaților cu privire la războiul antiotoman în plină desfășurare

Nº805

28 novembre 1877

MESSIEURS LES SENATEURS
MESSIEURS LES DEPUTES,

En presence de la guerre qui nous était faite par la Sublime Porte, vous avez declare, dans la session du mois d'Avril, que les liens qui nous rattachaient a l'Empire Ottoman etaient a jamais rompus et vous avez hautement et fermement proclame que desormais notre pays entre dans la joussaince de son entiere independence.

Sur le champ de bataille, de la Bulgarie, nos soldats ont energiquement confirme votre declaration.

Messieurs les Senateurs,

Messieurs les Deputes,

Les luttes sanglantes de Plewna avaient designe ce point, comme etant la clef reelle des operations militaires sur le Danube; c'est la qu' était naturellement transferee notre ligne de defence, c'est la ou était le peril, que nous avons du courir, poussees par l'instinct de notre propre conservation.

Je n'ai donc point hesite a passer le Danube a la tete de notre jeune armee !

Sur le champ de bataille, nos soldats ont su dignement accomplir leur devoir. Le pays le sait: nos vaillants et pussants allies le proclament; nos ennemis eux memes le reconnaissent! Nos soldats n'ont pas dementi le noble sang qui coule dans leurs veines.

Leur bravoure a enrichi nos annals militaires de nouveaux faits d'armes et a la suite des glorieuses pages, consacrees aux batailles de Racova et de Calougareni, nous aurons a inscrire a l'avenir les noms de Rahova et de Grivitza.

Messieurs les Senateurs,

Messieurs les Deputes,

Nous avons, certes, eprouve de nombreuses et douloureuses pertes. Mais les heros qui par leur sang ont donne le baptême de la gloire aux drapeaux roumains et qui ont achete au prix de leur vie, l'existence future de la Roumanie, ces heros ont laisse leurs noms immortels, graves dans nos coeurs aussi bien que dans l'histoire de notre renaissance nationale!

Il est du devoir des Corps Legislatifs de s'occuper au plut tot de l'elaboration d'une loi que assure le sort de veuves et des orphelins, de ceux qui ont combattu et sont mort par la patrie!

Je ne doute pas, Messieurs, que vous mettrez votre Coeur et votre honneur a rendre cette loi digne de vous, digne de ceux qui ont si vaillamment succombe!

Messieurs les Sénateurs,

Messieurs les Députés,

La lutte contre les armées ottomanes n'est pas encore arrivée à son terme. Les succès obtenus en réclament de nouveaux. Aussi, Prince, officiers et soldats sont tenus de ne pas quitter le champ d'honneur. C'est ce devoir suprême qui m'a empêché d'en accomplir un autre bien cher à mon cœur: celui de me trouver au milieu de vous et de vous souhaiter de vive voix la bienvenue, au commencement de vos travaux législatifs. Une fois Plevna tombée en nos mains, espérons le tous, nous recueillerons sur ses ruines la paix qui nous a toujours été si chère; ayons aussi la conviction, Messieurs, que de ces ruines sanglantes nous verrons surgir l'indépendance de la Roumanie, reconnue par l'Europe entière!

Oui, Messieurs, grâce à vos décisions patriotiques, grâce à la bravoure de nos soldats et leur sang versé pour une noble cause, j'ai la ferme croyance—et certes, vous la partagez avec Moi—que les Puissances garantes, à l'heure qu'il est, ont pleinement reconnu, dans la Roumanie, un pays possédant une réelle vitalité; elles ont pu se convaincre que nous sommes une nation qui sait se rendre compte de la mission qui lui est réservée au bas Danube et qui a la persévérance pour l'accomplir, et l'énergie pour la défendre, au besoin, les armes à la main.

Le temps d'une tutelle étrangère, le temps de vassalité est passé pour nous. Oui, Messieurs, la Roumanie est, en ce jour, et restera à jamais un pays libre et indépendant!

Messieurs les Sénateurs,

Messieurs les Députés,

En attendant Mon retour dans le pays, au milieu de vous, Mes Ministres soumettront à vos sages et patriotiques délibérations divers projets de lois, exigées par les besoins du pays en général et par ceux de l'armée en particulier.

Je suis fermement convaincu que, dans des circonstances aussi graves et solennelles que celles où nous nous trouvons, vous saurez vous maintenir à la hauteur de la mission que vous a été confiée par la Nation, vous serez ce que dans les moments suprêmes de notre histoire, ont été de tout temps vos pères; vous serez tous ces Roumains cordialement ralliés autour de la même pensée et de la même volonté: la prospérité, l'indépendance et la grandeur de notre chère patrie!

Or, c'est du champ de bataille, Messieurs, que je vous envoie mes saluts et mes vœux princiers:

Que Dieu protège vos travaux législatifs et les rende aussi éclatants que salutaires à la Patrie!

CHARLES

Le Président du conseil des ministres, ministre de l'intérieur et ad-interim de la guerre:

I.C. BRATIANO

Le ministre des affaires étrangères: M. KOGĂLNICEANU

Le ministre des cultes et de l'instruction publique: G. CHITZU

Le ministre des finances: I. CAMPINEANO

Le ministre de la justice: EUG. STATESCO

Le ministre de l'agriculture, du commerce et de travaux publics: P.S. AURELIANO

Arhiva M.A.E., fond *Legatia Paris*, vol. 7, nefiletat.

Traducere

DOMNILOR SENATORI

DOMNILOR DEPUTAȚI,

În fața războiului purtat împotriva noastră de Sublimă Poartă, dumneavoastră ați declarat, în sesiunea din luna Aprilie, că lanțurile care ne legau de Imperiul Otoman sunt rupte pentru totdeauna și ați proclamat sus și tare că de-acum înainte țara noastră se va bucura de deplina sa independență.

Pe câmpul de luptă din Bulgaria soldații noștri au confirmat cu tărie declarația domnilor voastre.

Domnilor Senatori,

Domnilor Deputați,

Luptele însângerate de la Plevna consfințiseră acest aspect ca fiind adevărata cheie a operațiunilor militare de pe Dunăre; acolo se mutase, în mod natural, și linia noastră de apărare, acolo unde era pericolul a trebuit să alergăm, împinși de instinctual propriei noastre conservări.

Așadar, n-am șovăit deloc să trec Dunărea în fruntea tinerei noastre armate!

Pe câmpul de luptă, ostașii noștri au știut să își facă demni datoria. Țara o știe: vitejii și puternicii noștri aliați o proclamă, o recunosc înșiși dușmanii noștri! Ostașii noștri nu au dezmințit nobilul sânge care le curge prin vine.

Vitejia lor a îmbogățit analele noastre militare cu noi fapte de arme și, alături de glorioasele pagini consacrate bătațiilor de la Racova și Călugăreni, va trebui să reținem pe viitor numele de Rahova și Grivița.

Domnilor Senatori,

Domnilor Deputați,

Am avut, desigur, și numeroase și dureroase pierderi. Însă eroii care, cu sângele lor, au dat botezul gloriei drapelelor române și care au câștigat cu prețul vieții lor existența viitoare a României, acești eroi și-au lăsat nemuritoare numele, gravate în inimile noastre și în istoria recunoașterii noastre naționale!

Este de datoria Corpurilor Legiuitoare să se ocupe cât mai repede de crearea unei legi care să asigure viața văduvelor și a copiilor orfani ai celor care s-au luptat și au murit pentru patrie!

Nu mă îndoiesc, Domnilor, că veți face cu inima și cu onoarea voastră o lege demnă de dumneavoastră, demnă de cei care au murit atât de vitejește!

Domnilor Senatori,

Domnilor Deputați,

Lupta împotriva oștilor otomane n-a ajuns încă la capăt. Victoriile obținute cer altele noi. Astfel, Prințul, ofițerii și ostașii n-au voie să plece de pe câmpul de onoare. Numai această datorie supremă m-a împiedicat să împlinesc o altă datorie, atât de scumpă inimii mele: aceea de a mă afla în mijlocul dumneavoastră și de a vă ura prin viu grai bun venit, la începutul activității dumneavoastră legislative. Odată Plevna căzută în mâinile noastre, să sperăm toți, vom culege de pe ruinele sale pacea care ne-a fost dintotdeauna atât de scumpă; și să fim, de asemenea, convinși, Domnilor, că din aceste ruine însângerate vom vedea înălțându-se *independența României*, recunoscută de întreaga Europă!

Da, Domnilor, grație hotărârilor voastre patriotice, grație vitejiei ostașilor noștri și sângelui vărsat de aceștia pentru o nobilă cauză, am încrederea neclintită – pe care, desigur, o împărtășii cu mine – că Puterile garante, în acest moment, au recunoscut pe deplin România drept o țară având o reală vitalitate; că au putut să se convingă că suntem o națiune care știe să-și dea seama de misiunea care îi este rezervată la Dunărea de Jos și care are perseverența de a o împlini și energia pentru a o apăra, la nevoie, cu arma în mână.

Vremea unui tutele străine, vremea vasalității a trecut pentru noi. Da, Domnilor, România este, în această zi, și va rămâne pentru totdeauna o țară liberă și independentă!

Domnilor Senatori,

Domnilor Deputați,

Până la întoarcerea Mea în țară, în mijlocul dumneavoastră, Miniștrii Mei vor supune înțeleptelor și patrioticele dumneavoastră hotărâri diverse proiecte de lege, cerute de nevoile țării, în general, și de cele ale armatei, în special.

Am ferma credință că, în împrejurările atât de grave și de solemne în care ne găsim, veți ști să vă mențineți la înălțimea misiunii care v-a fost încredințată de Națiune, că veți fi ceea ce în momentele mărețe ale istoriei noastre au fost dintotdeauna părinții voștri; că veți fi cu toții Români uniți cu toată inima într-un singur gând și într-o singură aceeași voință: *prosperitatea, independența și mărirea scumpei noastre patrii!*

Or, de aici, de pe câmpul de bătălie, Domnilor, vă trimit toate salutările și urările mele princiare:

Domnul să apere lucrările dumneavoastră legislative și să le facă drepte și binefăcătoare pentru Patrie!

CAROL

Președintele consiliului miniștrilor, ministru de interne și ad-interim de război: I.C.

BRĂTIANU

Ministru de externe: M. KOGALNICEANU

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice: G. CHITZU

Ministrul finanțelor: I. CAMPINEANU

Ministrul justiției: EUG. STATESCU

Ministrul agriculturii, comerțului și lucrărilor publice: P.S. AURELIANU

1878, București – DECLARAȚIA principelui Carol I făcută în fața senatorilor și deputaților cu privire la situația țării în urma derulării războiului antiotoman

MESSIEURS LES SENATEURS,

MESSIEURS LES DEPUTES,

Les graves circonstances, que notre pays traverse, m'ont impose le devoir de vous convoquer en session extraordinaire.

La guerre a eclate. Nos efforts aupres de la Sublime Porte et des Puissance garantes afin que notre neutralite – pour le maintien de laquelle nous avons fait, depuis un an, tant de sacrifices et qui nous etait demandee, comme un devoir, par les Cabinets estrangers eux-memes – nos efforts pour que cette neutralite nous fut reconnue comme un droit, sont restes sans succes. La Sublime Porte s'est refuse memed'introduire cette demade dans le sein de la Conference de Constantinople. Dans une pareille situation, la Roumanie, abandonee par le autres ne doit plus compter que sur elle-meme. Nous invoquerons dnc la protection du Dieu de nos ancetres, laquelle ne nous a jamais fait defaut, a l'heure du peril.

En consultant les interets de la nation, en nous inspirant des traditions de nos aleux, nous nous appuyerons sur le patriotisme de tous les Roumains, et en cas de besoin nous aurons recours meme aux bras des enfants de la patrie.

Messieurs,

Si nous ne pouvons plus jouir aujourd'hui de la neutralite de notre territoire, que personne n'a reconnue, notre devoir est qu'a tout prix et par tous les sacrifices, nous evitions que la Roumanie ne devienne le theatre de la guerre, que nos villes et nos villages ne soient pas reduites en cendres, que nos populations ne soient pas massacrees, que nos richesses, fruit de notre travail durant vingt annees de paix, ne soient pas aneanties au milieu d'une guerre que nous n'avons pas voulue, que nous n'avons pas provoquee par notre fait.

Messieurs les Senateurs,

Messieurs les Deputes,

L'entree des armees imperiales russes est un evenement europeen, contre lequel nous ne savons pas que les puissances garantes aien proteste.

Il vous apparient donc qu'en vertu de l'article 123 de la Constitution vous traciez la ligne de conduite que mon gouvernement aura a suivre.

En meme temps que l'entree des armees russes sur notre territoire Sa Majeste l'Empereur Alexandre, l'un des puissants garants de l'existence politique et de droits de la Roumanie, nous a declare qu'il n'entrait pas dans ses intentions, comme dans sa volonte, de leser ces droits, de porter atteinte aux institutions et au gouvernement autonome de ce pays. Comme preuve de la reconnaissance d notre individualite politique et de l'assurance du fonctionnement pacifique nos insitutions, Bucarest, la capitale de la Roumanie, ne sera pas occupe pas de troupes russes. Jusqu'a que vous preniez une decision, mon gouvernement, en presence de l'aree imperiale, a observe

et observera une attitude de reserve, la seule qui soit permise au pouvoir executif dans un Etat constitutionnel. Cette reserve est indiquee dans l'arrete du Conseil des ministres date et public le 12 avril.

Mon ministere soumettra a votre connaissance toute la correspondance diplomatique entretenue par Mon gouvernement avec les cabinets estrangers pendant le cours des derniers evenements.

Messieurs les Senateurs,

Messieurs les Deputes,

Votre mission dans la presente session extraordinaire est limitee par les circonstances douloureuses memes dans lesquelles notre patrie est enveloppee. Votre activite se portera de preference sur la situation politique du pays et sur les moyens necessaires que vous aurez a fournir a mon gouvernement, pour pouvoir faire face aux difficultes de la guerre et pour sauvegarder les droits et les interets de la Roumanie. Votre activite, Messieurs, etant ainsi concentree sur l'unique necessite du present, a savoir le salut du pays et des institutions, je suis autorise a croire que sur ce terrain les divisions des partis, les haines et les dechirements interieurs, n'existent plus. Un appel a la fraternite serait de ma part inutile.

Fils de la meme patrie, vous ne pouvez avoir, j'en ai la ferme conviction, qu'une pensee unique, qu'une seule volonte qu'un seul vut: Le bien de notre memre a tous, le bien de la Roumanie.

Quant a moi, Messieurs les Senateurs et Messieurs les Deputes, soyez persuades, je saurai faire mon devoir!

Du jour ou j'ai mis le pied sur ce territoire, je susi devenu Roumain. Du jour ou je suis monte sur ce Trone, illustre par tants de grands et glorieux Princes, leurs intentions sont devenues la grande pensee de mon regne: lerehaussement de la Roumanie, l'accomplissement de sa missin aux bouches du Danube, et, au dessus de tout, le maintien de ses droits ab antique, la defense de l'integrite de ses frontieres. Et pour l'accomplisseent de ces devoirs sacres que mon pays en sois fermement convaincu, je saurai payer de ma personne, a la tete de notre jeune et brave armee.

Que Dieu proteje la Roumanie.

Que Dieu benisse vos patriotiques travaux.

CHARLES

Le President du conseil des ministres, ministre de l'interieur et ad-interim aux Finances:

I.C. BRATIANO

Le ministre des affaires estrangeres: M. KOGALNICEANO

Le ministre de l'Agriculture, du Commerce et des Travaux publics: I. DOCAN

Le ministre des Cultes et de l'Instruction publique: G. CHITZO

Le ministre de la justice: I. CAMPINEANO

Le ministre de la Guerre, le general A. CERNAT

Arhiva M.A.E., fond Legatia Paris, vol. 7, nefiletat.